

నీల సుబ్బాబ్బి

STNO. 803.

21 FEB 1909

MADRAS

అనుబంధిని.

దాట సీతారామరాజుగారిదేరభియుం

1909

పబ్లిషి

సి. హెచ్. రామమూర్తి అండ్ సన్

న్యూవారి స్వకీయ ముద్రాక్షరశాల

యందు ముద్రింపించి ప్రచురింప

బడియె.

మొదటికూర్పు 630 ప్రతులు

విజయనగరము.

వెల రు 0-1-0.

1910



శ్రీరామముని
సతీసుబోధిని.

—:(0):—

క॥ నిరతంబు భక్తకోటికిఁ బరమంబగు సాఖ్య మొ
నుగిపాలించెడి శ్రీకరునాద్యంత విహీనునిగరుణా
నిధి దేవదేవు గణుతింతుమదిన్॥

క॥ పలువురు సెప్పిననీతులె । పలికనులేవిందనూ
త్న పద్ధతులంచుం । దలఁపోయుచు నిరసించఁగ । పల
దుసుండిమంచిగొనుండి భావములొనన్

గీ॥ తప్పులున్నను గైకొక తప్పకుండ । సారమే
గ్రహించునెపుడు సజ్జనుండు । నీర్లుపాలుమిళితమైన
నీళ్లవిడిచి । పాలఁగొనునట్టి రాయంచపక్కఁబోలె॥

క॥ పాతివ్రత్యమహత్యము । చేతనరుంధతి
మొదలగుచేడియలెంతో । ఖ్యాతిఁగనిరివారివ
లెన్ భూతలముననడచుకొమ్మపొలఁతీనీవున్॥ 1

క॥ పతిభక్తి కంటెమించిన । వ్రతంబులేదుపయి
దలికిభామామణిరో । మతిఁదలఁపోయనదివినా ।
వ్రతముల నొమలనెనర్చవట్టివృధసుమీ॥ 2

క॥ ఉపవాసంబులు వ్రతిములు । దపములు
శుద్ధి నేలకంటెదర్కింపంగా । నవరిమితపుణ్యము

క॥ పతిదై వమంచునాతనిహితమెఱిగిమెలంగు
నట్టియెలనాగలకు॥ షీతియందు సర్వసౌఖ్యము
లతులితముగఁ గలుచుండునత్యంతంబు॥ 4

క॥ పతికంఠమిలచుదై వమునతీమణికిలేడు
మదినిఁ జర్చింపంగా॥ షీతిలోనాతనికి మిగుల
హితముగనడవంగవలయునెల్ల విధముల॥ 5

క॥ నవమాసంబులుగర్భమునవహించిమిగు
లశ్రీమఁగొనినజననియెడల॥ న్నవలాభక్తి శ్రద్ధ
లనవనినై లగంగవలయునార్యులు మెచ్చ॥ 6

గీ॥ వెలదివిద్యయుబుద్ధినేర్పించియోగ్య॥ పం
శురాలినిఁగాఁ జేసిస్వాంతమందు॥ నారెకునునీదు
సౌఖ్యంబుఁగోరుచుండు॥ జనకుచోనుంచుభక్తి
విశ్వాసములను॥ 7

గీ॥ ఒక్కతల్లికిజనియించియొక్కయింటఁ బెరి
గిమనినట్టినీదుసోదరులతోడ॥ సోదరిలతోఁగల
హంబునూపఁబోకు॥ మువిదయ న్యోన్యమెత్తి
తోనుండుమెప్పుడు॥ 8

క॥ మఱిదులఁగనుమెప్పుడుసోదరులగతిఁజి
లుకలకొలికిఁదగుగౌరవము॥ ధరనెఱుపుము
బావలయెడ॥ మఱిమామలయెడ నిరతము

మాన్యతవచ్చున్॥

9

గీ॥ తోడికోడండ్లుతామెప్పుగూడియుండఁ
బోలుఁగాట్లాడిఁగూతులముడువవలవ! దొకరి
యెడలోపముండిన నెకరునహనమునువహిం
చఁదగునెదుర్కోఁబోవుటుడిగి ॥ 10

క॥ వినుమాఁడుదినదివినఁజెడు । ననియవి
వేకులువచింప నదియెన్నకునీ! మనముననెద్దేమి
యెఱుఁగు । వనితాయడుకుల్లరుచిని వసుధాస్థ
లిలోన్॥ 11

క॥ విద్యావిభవముజనులకు! హృద్యంబొన
రించుఁగాదె యెంతయుఁదలఁపన్॥ వేద్యులుతె
లుపుటవినవే! విద్యాహీనులఁ బసులనివెలఁదీనీ
వున్॥ 12

గీ॥ చదువులేకపోవుటచేతసఖయయిరుగు
పొరుగువారితోఁగయ్యంబువైందుచుండు! గ
వ్వలనుగచ్చకాయలగడుపుచుండుఁ! గాలము
ను వ్యర్థమొనరించిఘనతఁబాసి॥ 13

గీ॥ చదువెఱుఁగనివధూటియసంగతముగ ।
సారెకునునీచులచెలిమిఁగోరుమంచి! చెడ్డలగఁ
హింపలేదు దుశ్చేష్టలఁగొను । వసుధనలుపురి

లోనవ్వుఁబాట్లఁగాంచు॥ 14

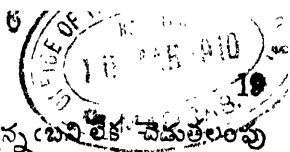
గీ॥ విభుఁడువిద్యాధికుండౌచు వెలయుచుం
డఁ భార్యవిద్యావిహీనతఁబరఁగుచుండఁ వారి
సంసారమేగతిబాగుపడును! గాటికొక రేటికొ
కరులాగంగలలన॥ 15

గీ॥ విద్యయన్నింటఁ బై పెచ్చు వీలువహె
చ్చు! నిచ్చలునుమెచ్చుసౌఖ్యంబులిచ్చునెంతో!
మంచిఁదెచ్చుఁజెడ్డనుబుచ్చుమగువవిద్య! వీలు
లేదనుటేమివివేకమొక్కొ॥ 16

గీ॥ విద్యమిక్కిలినేర్చినవినయమాండ! వల
యునది లేనిచోరసవంతమానె! యెంతసక్కఁగ
వండిననేమిఫలిత! ముప్పులేనికూరకురుచియుం
డునొక్కొ॥ 17

గీ॥ చదువునేర్చితిమంచునుజనదుబిల్వ! ణీ
యతారాశశాంకాది నీతిబాహ్య! మైనగ్రింధ
ములఁజదువఁగానుజెలియ! వానిపేరై ననువినఁ
గవలదునలదు! 18

గీ॥ కాంతపనిలేకతీజికఁగాంచునవుడు! కా
లమునువ్యర్థమగునట్టికార్యములను! బోవనీక
పతివ్రతపౌలఠులడగు! చరితములనుజదువవ



తెబరమభ క్తి॥

గీ॥ కుడిచికూర్పున్న బనిలోక చదుతలంపు
లుద్భవిల్లునేదె ననీవొప్పుగాను । సచ్చరిత్రము
లఁజదువఁజర్చినేయఁ గాలమెప్పుడుగడుపుము
కంబుకఠి॥ 20

గీ॥ బీనసాదలఁ గడుహెచ్చు ప్రేమతోడ
గాంచినాయంబు సేయుముక సరఁబోకు నీకుఁగ
లక క్తి కొలఁదినిలోకమందు ధర్మ మొక్కటెని
నుగాచుఁదలిరుఁబోడి॥ 21

గీ॥ జగతిపై జన్మ మెత్తి నసార్థకంబు పగుల
కుపకార మొనరించు కొరకుఁగాదె । యెన్నికా
ర్యముల్నేసిననింతియెపుడు । మంచిచెడ్డలురెం
డునుమహినినిలుచు॥ 22

గీ॥ కాళ్లు సేతులు మొదలఁగంగములులేని
వారికినిరుపేదలకునువలయునెపుడు । దానమొ
నరింపనినై చ్చఁగానెయెమటఁబొంగిద్రవ్యంబు
వృధపర్చబోకుతరుణి॥ 23

క । ఇచ్చెదననిదీనులతో నిచ్చకముల నెడు
టనాడు చెగ వేయుచురే । పిచ్చెనమాపిచ్చెదనని
గచ్చులు సేయఁ గఁబోకుకమలసుగంధి॥ 24

గీ॥ అతివయాచకతతినీసహాయమడుగఁజే
యునదిమానునదియును జెప్పివెయ్యఁ| వలెను
వెంటనెత్రిప్పఁగవలదుమల్ల| మల్లరమ్మనిపొమ్మ
నికలలాడి॥ 25

గీ॥ పతిశృహమునకుఁ దెచ్చుద్రవ్యంబు చి
ల్లి|గవ్వయినఁగానివ్యర్థంబుగాకయుండఁ| బొ
దుపుగావాడవలెఁజుమ్మిపొలఁతిరొచెడు| కర్చుల
నుజేయఁగానపఖ్యాతివచ్చు" 26

క॥ వదలఁగవలెదుశ్చేష్టలఁ| జదువఁగవలె
బుణ్యనతులచారిత్రంబుల్| మెదలఁగవలెనా
ధునిమది| మదమగునటులెల్లగతులఁబూర్చేందు
ముఖి॥ 27

క॥ వినవలెవిబుధులచరితలఁ| గనవలెనచ్చె
లులగోష్ఠిఘననిభవేణీ| మనవలెగీర్తిప్రతిష్ఠల|
ననవలెనిక్కంపుమాటలనవరతంబున్॥ 28

క॥ సత్వముఁదాల్చుందగున| జ్ఞత్వమువిడ
నాడవలయు సతిపనిగోదా- సీత్వముపతియెడఁ
దగులా- కేత్వొసప్పంగఁబోకుమెపుడర్థులకున్॥

క॥ నడువకుమాకుపధంబుల-గడువకుమా
భర్తయాజ్ఞఁ గలలోనె నన్- నుడువకుమాదు

ర్భాషల- విడువకుమా బీదలందు వెలఁ దిరొప్పే
మృత్యు 30

క॥ సుక్కకుమిడుములఁబడియును- నిక్క-
కునీవిభవముఁ గనినీరజనేత్రీ-చిక్కకు మప్పుల
లోపల-మెక్కకుమితిమీరినీవుమేదినిలోన॥

క॥ అడకు పతిశలవునకెదు! రాడకురస
హీనవుఁ బలుకాడకునీతి! నీవ్విడఁగనాడకుధరఁ
బో! నాడకునీబంధుజనుల నబలామణిరో॥ 32

క॥ నవ్వకు కడుమోచ్చుగమాన! సివ్వకుదు
ర్తార్గజనులకెన్నఁడొకరితో! జివ్వకుఁగాల్చివ్వ
కుమతిత్రోవ్వకుగతమున్గురించితామరసాక్షి॥ 33

గీ॥ గంగిరెద్దువలెఁ దనయంగంబునిండ! వ
స్తువులఁబెట్టుకొన్నఁ బ్రశస్తమానె! యతివకం
తకంటె మిగులయశమురాదె! సాయమొనరిం
పఁగాబీదసాదలకును॥ 34

క॥ అదిలేదిదిలేదనిపతి! యెదకుంగప్పంబు
లిడకుమెప్పుడునెలఁతా! ముదమొండమున్నదా
నితో! సదమలమగుతుష్టికంటె సౌఖ్యముగ
లదే! 35

క॥ చెడుగులతోన్నేహంబె! య్యెడలనుజే

యంగబోకుమి భ రాద్ధమనా యిదుములసా
 తాదుబయ! ల్పడనీయకు వింటిగుట్టు బదుగు
 రిలోనెన్ || 86

క॥ పతిపారుగూరికిబోయిన ఓతిలోసిం
 గారమూనఁ జెల్లదుగరితా! సతితముపాతివ్ర
 త్యల! మతముసుమాచుట్టలుండ మదినర
 యంగా || 87

క॥ పెద్దలువృద్ధసతులునీ! వద్దకువచ్చినను
 లేవవలయును వారిన్ దద్దయుఁ గూర్చోమన
 వలె! ముద్దియనుర్యాదసేసిముదచులరారె || 88

గీ॥ సిరియదెంతయుండినఁ గానిధరణినంత
 కంటెవేయిరెట్లడఁకువఁగానుదిరుగ! వలయుగ
 ర్వమెన్నఁడునుదాఁబడుటఁదగుశాంత మఖిల
 గుణాలి భూషణముసూవె || 89

క॥ సతీనీదుసచ్చరితముకు! మతీజనులకిత
 ములేమినుర్యాదవిహీ! నతయానెదానఁగుక్క
 కు! ఓతిఁగిట్టనిచో ఘృతముప్రసిద్ధికిలోటే || 40

క॥ చాడీలుసెప్పబోకుము! చేడియమర్యా
 దసెడును సిద్ధమునుమ్మీ! వీడుదుగుపెద్దలుని
 నున్! గూడరు మఱునాఁటినుండి కోరికతో

డన్

41

క॥ మానముమించియువేరే॥ కానముకో
మలికిముఖ్యగతియయ్యదిన॥ మానముమూల
ముసేయుము॥ హీనముగాకుండ నెప్పడెల్లవిధ
ములన్॥ 42

గీ॥ పతిగృహమునకురాగానెవనననేత్రివల
దుసంసారబాధలఁదెలియఁబర్చునేదఁజేరినపిమ్మ
టఁజెప్పమెప్పు॥ డాతనిమదికిఁగప్పఁబుల్బునీకు॥

గీ॥ కించఁగొని నిన్నుమిగులబాధించెనేనిఁ
బతికిమార్తాటవచియింపవలదునుమ్॥ కరము
కఠినచిత్తుడయినఁగరఁగకున్నె॥ కలికశాంతప
ర్చుమృదువాక్యములచేత॥ 44

గీ॥ ఎంతసంపత్తిఁగల్గిననెంతసౌఖ్య॥ ముండి
ననుగానిసంతతియుండకున్న॥ శోభయిసుమం
తయుండదునుందరాంగి॥ దైవమునువేడునీకు
సంతానమిడఁగ॥ 45

క॥ పిల్లలుకల్లలువలికిన॥ నల్లరఁగావించెనే
నినదివారింపన్॥ జెలునుముద్దించంగా॥ జెల్ల
దటులఁజేయఁబిదపఁజెట్టగులేమా॥ 46

గీ॥ తగదుబిడ్డలరఁజేయఁదఱచుతినఁగ॥

దల్లియేదియో యుచ్చి యోదార్చుచుండు న
వలయుల్లు లొసర్చుననర్థ మొదవు వారి దేహము
లకటులవలదునేయ॥ 47

క॥ పండుగులుశుభము లగుచో మెండు
గవస్తువులువెట్టిమెలతలువిడుదు రొండ్రిక
లనువీధులనె న్నండదియువలదిలసవగుణంబ
గుమడతీ॥ 48

గీ॥ పొరుగువారిపై గోపంబువైడమదమ
దునొరెటుంగ నివిడ్డలనూర కేని బాదుచుందు
రుపశువులవలెనుగొంద రట్లునేయఁగాఁ బోకు
మోయబలనీవు॥ 49

గీ॥ తటచుగ్గాబిడ్డలకుడమతల్లులగుణ మ
లవడునుగానఁ బ్రేమదగయ్యాళి వౌచు బుద్ధి
మాలినటింపంగఁబోకవిద్య నేర్చినయవివేక
ముల్నెఱపుటొప్పు॥ 50

గీ॥ పణఁతినీయెడఁబతికంటె గుణగరిమము
లావుగానున్న వానికెల్ల సమయముల లొంగి
యుండుముమీఱకులోకమందు సదియెయ్య త్త
మోత్త మగుణంబనుచుఁడెలిసి॥ 51

గీ॥ నాధుఁడింటికిరాఁగానెనాతినీవు భూచి

లాగుతలవిగయఁ బోసియుండఁ వలమశుభ్రము
గాఁగనఁ బడఁగవలయుఁ నెప్పుడతనిమదికిముద
మెసఁగఁగాను॥ 52

క॥ పెనిమిటితనపైమిక్కిలి చనవునుగనఁ
బగ్గుచున్న సతియాడఁకువతో డనెచునఁదగుఁడ
ననడువడి ఘనులుమదినిమెచ్చునట్లు గానిర
తంబు॥ 53

గీ॥ ఇలనునీదుపుట్టింటవారెంతధనికుఁ డై
నఁబతితోడదేలోకమంచునతని కడనెయుండ
వలయుఁగాని కదలరాదుఁ చెలియయెట్టియిడు
ములగాసిల్లుచున్న॥ 54

క॥ పతిగడియించెడి దినముల సతివకుగు
సగుసలులేనియట్టి తరుణమం దతిరొసరొసలు
నుగూడదు మతిసమముగనెప్పుడొంచ మర్యా
దసుమీ॥ 55

క॥ మంచులుమాకులువెట్టిన సుందరిప
తిలోఁ బడుననుచుండలఁపకుమీ డండమున
దానవ్యాధులు వొందియుమునుపున్న ప్రేమ
ప్రొవునుజుమా॥ 56

గీ॥ నవ్వుమందైన నాధునిభావమునకుఁ

మిగిలినదవక యాతండుమెచ్చనట్టు! లనయ
మునుమెలఁగుటయెవశ్యోషధంబు! సకియమం
త్రతంత్రములు బూటకములెనును॥ 57

గీ॥ చాననీతోడఁ బతిరహస్యంబువల్కుఁ
జెలులతోనైన నెన్నఁడుఁజెప్పబోకు! చెడుప
డంతులులేనివి సెప్పినీదు! పతికివిరసంబు పు
ట్టింతుభావమందు॥ 58

క॥ పతిహితులనాదరించుచు! బతిశత్రుల
విడువఁగాను వలయునువారల్! సతివీకుమిత్తు
లైనను! క్షితితోపలగౌరవంబు సేకురుదాన॥ 59

గీ॥ మోదహీనుడైనను దానుమోదహీ
న! యగుచు మోదభరితుడైన నతివమోద
భరితురాలౌచు నాధుని స్వాంతమునకి! తంబు
గనడవవలెఁబూవితావిఁబోలె॥ 60

గీ॥ విధివశముచేతనీకుఁ బ్రాప్తించినట్టివ
రుడుబుద్ధిహీనుండునిర్భాగ్యుడైన! నెట్టిరూ
పహీనుడైన నెంతమాత్ర! మతనియనుమతి
దాటరాదబలనీవు॥ 61

గీ॥ భర్తయందుండు జ్ఞానసంపత్తి నీవు! గొ
ప్పగానెంచవలయు దుర్గుణములగని! యింపఁ

గారాదు కల్పనైన నిగురుబోడి పరునిపాం
దెంచవలె దృఢప్రాయముగను॥ 62

గీ॥ కీర్తివచ్చిన మతియపకీర్తివచ్చె నేని
సుదతెకారణమండ్రునిజముగాను॥ బతికివాని
కెన్నడును లోపంబురాక॥ యుండబుద్ధిగల్గి
నడచుచుండవలయు॥ 63

గీ॥ వనితపుట్టింట గలకరిజనముకంటె॥ న
త్తవారిసేవకులనత్యంతకష్టమే॥ నరయుమాడు
బిడ్డలయెడనత్తలయెడ॥ వినయమునువిధేయత
నుజూపింపవలయు॥ 64

గీ॥ నీకుభృత్యవర్గంబుపై నిశ్చయముగ॥
నెంతప్రేమయుండిన॥ జనవిన్వబోకు॥ మొప్పు
గా నీయెడల భయముండవలయు॥ నట్లుమనలం
గ॥ జేయుమోయన్నమిన్న॥ 65

గీ॥ ఎఱిగి యెఱుంగక నీచోటనెన్నడేని॥
దాసదాసీజనముతప్పు జేసినేని॥ వారినిక॥ జే
యకుడని చీవాట్లబెట్టు॥ మాబల దానినేపట్టి
పాలార్చబోకు॥ 66

క॥ పండుగపబ్బములగునెడ॥ నిండగుభక్తిం
జరించునీసేవకుల॥ మెండుగడనువునుజేమ

అవ, కుండఁగభోజనమొసంగికువలయునేత్రీ॥7

ఆ॥ వె॥ వేలకొలఁది నీకుభృత్యులుండినఁ
గాని! వరునకీవె సేయవలయుఁ బనులు! ఎంత
రాణివాసమింటఁ బుట్టినఁగాని! నారిభర్త కుమ
టి పరిచారికెయగు॥ 68

శే॥ ఒరులునుతియింప మదిలోన నుబ్బఁ
బోకు! సేయుదానమువెల్లడిఁ జేసికోకు! క్షీతిఁ
గలుషముఅనీదరిఁజేరనీకు! లలనసత్కార్యమం
దువలదు పరాకు॥ 69

గీ॥ ఎన్ని సౌఖ్యంబులుండిన నెందుకొరకు
దేహసౌఖ్యంబు లేనిచోఁదెఱవనీకు! గానఁగా
పాడుజాగ్రత్తగానుసతము! స్నానపానాదివిధు
లనుసల్పుచుండి॥ 70

ఆ వె ఒ స లకలిమిఁజూచి యోర్వలేనితన
ము! బూసయోగ్యమౌనెదాననేమి! వచ్చుభా
మినిమది నెచ్చుదయివమును! సంస్తుతించునధి
కసంపదలిడ॥ 71

ఆ॥ వె॥ పనియుఁబాటులేక పలుమారుపొరుగిం
డ! కేఁగఁబోకునిన్ను నెల్లిదముగఁ! జూతురది
యఁగాకగోతి నిందలుపచ్చు! గౌరవంబునీకు

దూరమగును॥

72

క॥ ఏకాంతస్థలముననీ! వేకాంతముగనుతు
తోడ నేనియుఁ బలుకం! బోకుచులోకులుకా
కుల! మూఁకలులోకంబు మూయమూకుఁ డు
గలదే' 73

ఆ॥ వె॥ ఎంతరూప హీనులేనియుఁ బరుల
సం! తతనిఁగాంచినవ్వఁదగదుబోఁటి! కటకటద
యివ మిటుగావించెననిజాలి! బొందుటొప్పు
మిగులడెందమందు॥ 74

గీ॥ పరులుబలు కష్టములచేతవనటఁజెంది
వసుధనీదుసాయంబునుబహయఁదలఁచి! నిన్నుఁ
బ్రార్థించవినువకసన్నతాంగి! చేతనై నట్టి మే
లునుజేయుమెప్పుడు॥ 75

గీ॥ ఒట్టులనుమాటిమాటికిఁబెట్టఁబోకు! షీ
తినిదొంగతనం బెట్టఁ జేయఁబోకు! జిహ్వకింపు
గాఁబాకంబుసేయనేచ్చ! కొమ్మకుట్టపనిఁదెలిసి
కొమ్మకొమ్మ॥ 76

గీ॥ ప్రిణికోటిపై దయనిల్పుమాత్మలోనఁ
జామహానిఁజేయఁగుమునిష్కారణముగ! సఖిలధ
ర్మములకుమూలమాయహింస! యం దుఁబెద్ద

లు సెప్పుట నెంచుటదె॥

77

గీ॥ ఎంత లేమి చేతచు గృశియించు చున్నఁ
బుట్టినింటికి మఱి మెట్టి నట్టి యింటి కిలను జెట్టఁదే
కుండనీ వెప్పునడవ! నలయు గుట్టు మట్టు గలిగిపం
క జాక్షి॥

78

క॥ బోటిరొ కోడలుఁబూనుట! వాటము
గాదనుచుఁదెలిసినదలు నుదానిక! సూటిగ బా
లురు బంట్లును! బాటిఁ దొఱంగు నెడఁబూనవల
యును జుమ్మా॥

79

గీ॥ పొంచి వినఁబోవు మొరులాడమించుఁబోఁ
డి! రోరహస్యమదియు యుక్తమారయఁగను!
బరులు సేసిన మేలును మఱవఁబోకు! మిహపరం
బులకట్టు లెన నెడఁకునచ్చ॥

80

క॥ పెద్దలమదికి హింసంబుగ! నెద్దికఁజరి
యించుచు మఱి యొప్పుగ నాజ్ఞల్ హద్దుగ నొనరిం
పందగునద్దానక! శ్రేయఃబుద్ధి వనీనల్లిలో॥81

గీ॥ నక్కవినయమును బకధ్యానంబునూపి
చెలువకార్యమగువఱకు న్నేహమునకుఁ బాత్రు
లైయుండి పిమ్మటఁబాయుచుండ్రు కొందరట్టి
తుచ్చులఁగనుఁగొనఁగవలెను॥

82

గీ॥ వట్టినే లేనిపోనట్టి పంతమూని ।
మాటిమాటికిఁ గొందరుబోటులలిగి భోజన
ము మానుకొనుచుండ్రు పొలఁతియదియుఁ
గూడదంచెఱిగినడచుకొనఁగరాదె॥ 83

క॥ మృదుసంభాషణ నుగుణుల హృద
యానందంబుఁజేయు నెంతయుఁదలఁపక॥ మదవ
తిరోపలుకునెడనె॥ మృదినుంచంగవలయు మఱ
వకదానిక॥ 84

గీ॥ పనులుసేసినఁ గీర్తిలోపంబురాదు భు
వినిరాణివాసముఁ దగ్గిపోదుమఱిజగమునఁదొ
య్యలిదేహసౌఖ్యంబుగల్గు॥ వినయవంతురాల
వటంచుఁబేరువచ్చు॥ 85

గీ॥ పనులఁజేయక మహారాణివలెను దిను
చుఁగూర్చునుట గొప్పగా నెంచుకోకుతన్వి
దానిచేనజ్జీర్ణంబు మొదలగుపెక్కు॥ రోగముల్పం
భవించునిరూఢిగాను॥ 86

గీ॥ మానినీయెప్పుడెలవాఁగానెవేగ, లే
చి తీర్పంగవలయును బ్రాచిపనుల,వలదుప్రొ
ద్దెక్కుదాఁకను బండుకొంట,లేనిచోనిన్న మొ
ద్దండ్రు మానవతులు॥ 87

గీ॥ పెండ్లిపేరంబ్రములకేఁ గవిద్రుమో
వ్వు! లెరవు నగలధరించెదరెంతో ఘనత! వడ
యనదితగునె గుణసంపత్తికంటె! గలదె స
ద్యావణము వేరె జలజవదన॥ 88

గీ॥ నీనగలు నాణెముల్నూచినిన్న మెచ్చ
రెపుడు సజ్జనుల్వారల హృదయమందు! నీకు
గలనమ్మభావంబునీతిఁ గాంచి! ఘనముగా మె
త్తురేకానికాగిలుగంటి॥ 89

గీ॥ కడుపునందొక్క కొమరుండుగల్గిమఱి
యుఁగోడలుతమకురాఁ గానెకోసిపెట్ట! సాగు
చుండుపూర్వావస్థ జ్ఞప్తి లేక! మూఢవనితల
టులఁజేయఁబోకుమెపుడు॥ 90

గీ॥ అత్తలాడుఁ బిడ్డలును దమ్మనవరత్నము
మిగులశ్రమఁ బెట్టుదురటంచు వగలువూని
పొరుగువారితోఁ గొంధరు మొట్టవెట్టు! చుం
ద్రు మూర్ఖతయది తగదుగ్గబులకు॥ 91

గీ॥ కష్టములురాఁగ ధైర్యంబుగాంచఁగా
ను! వలయునెత్తి బాదుకొనియేడ్వంగఁ బోల!
దట్టులఁ జేయంగమదికి నాయాసమబ్బుఁ గొం
చెమెనన్న లాభంబుగూడిరాదు॥ 92

గీ॥ పడఁలిపిల్లి మీద నుకోణ్ణిపై నునెవము
వెట్టిరతచుగాఁగాట్లాడితిట్టుకొండ్రు బుద్ధిహీను
లై కొందరుపొలఁతులదియుఁ దగదటంచెఱిగి
మెలంగఁదగునుజుమ్॥ 93

గీ॥ కాంతరో యింటిగుట్టు లంకకునుజేట
నెడి విధంబుగాఁ జాటుననిన్నుఁ గేళిసేతురీర్గు
పొర్గుజనులుసిద్ధమిదియి॥ యెంతపాఠై నలోనె
సహించవలయు॥ 94

క॥ వినుమెప్పు ఋణమొనర్చకు॥ మనోహ
తునిచాటుగాను మఱిశక్తికిమిం॥ చినవాగ్దాన
ముసేయకు॥ ననబోడిరో గౌరవంబునకు ను
న్నయగు॥ 95

గీ॥ ముదితమొక్కకు భర్తకు ముందుగాను
భువిని॥ బిల్వనిపేరటమునకుఁబోకు॥ మెప్పుఁజె
ప్పుడు మాటలాలించియెడుట॥ వారినిమదిని
దూషింపవలదునుమ్మ॥ 96

గీ॥ భోజనముఁ బెట్టువేళల॥ బువ్వబోడి
పండ్లి॥ భేదంబుసేయకు వసుధలోన॥ నల్లుసేసి
న॥ గీర్తికిహానికరము॥ వచ్చుబడి॥ గాంచిమఱి
సేయవలయుగర్చు॥ 97

గీ॥ ఎవ్వరేది సెప్పినఁజెవియిచ్చివినుము! పీ
రునాకుఁ జెప్పెడిపాటివారెయఁచు! విట్టవీగు
టఁగూడదు బిసరుహఁక్షి యందుమంచియున్న
ను దానికనుమతించు॥ 98

గీ॥ మెలఁతకొందరుకడుపారమెక్కితమకుఁ
బనియుఁబాటును లేకుండవారలట్టి! వారలిట్టి
వారని పొద్దువారిలోపముల గణింతు మూ
రతయది తెలియవలయు॥ 99

గీ॥ ఎన్నిపనులున్నమఱవకసన్నతించు! ప్ర
తిదినంబును దేవునిభక్తితోడఁ గొంతప్రొద్దీవు
నిర్మల స్వాంతమందు! నిఖిల సౌఖ్యంబులొడఁ
గూర్చినిచ్చుమనుప॥ 100

గీ॥ యువతులకు హెచ్చుగానుపయోగపడఁ
గఁ, బుస్తకంబునకు సతీసుబోధినియని, పేరిక్షిర
చించెనెంతయు వెలయునట్టి, యోజడాల్లసీతా
రామరాజుదీని॥

క॥ హితమతులై సంతుష్టమీ, సతీసుబోధినిఁ
బఠించిచరియించినస, న్నీతిఁగాంతురుపణఁతు
లుక్షితి,క్షితిలేనిసుఖంబుఁజెందిశ్రీహరికృపచేకా
సతీసుబోధిని సంపూర్ణము.

సి. హెచ్. రామమూర్తి అండ్ సన్స్,
విజయనగరం.

ఇక్కడదొరుకు గ్రంథములు.

పురుషులకు శుద్ధప్రతులు.

గురుమంత్రము, తత్త్వన్యాసము, మాతృ
కాన్యాసము, హంస, వారాయణ, కృ
ష్ణమంత్రములుగల ప్రతి. } 0 1

స్త్రీలకు శుద్ధప్రతులు.

గురుమంత్రము, కృష్ణ, హంసమంత్ర)
ములు, సంకల్పవిధానముగల ప్రతి. } 0 1 0

శుద్ధప్రతులు.

ఋగ్వేద, యజుర్వేద, సామవేదములకు,
శ్రీమూర్త్యం, మన్తమూర్త్యం, భూషణములకు } 0 1 0

మంగళగీతి కృష్ణవైష్ణవపాయనికవి రచియింపబడినది.

శ్రీనిగారచామూర్తి 0 2 0

తో'లేటిసీతారామయ్యగారిచే రచియింపబడిన

గ్రంథములు.

నారాధాంజ్ఞేయరికధ-తీర్తన- అనందభై
రవిరాగం. } 0 1 0

కలికాలప్రసర్తనాభిషర్జన 0 0 6

అడివముసన్యాసికవిగారిచేరచి
యింపబడిన గ్రంథములు

హరికథకము 0 1 0

బుద్ధిగతకము 0 1 0

10135

